

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

7. april 2015

Besvarelse af spørgsmål 22 ad L 117 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 9. marts 2015 efter ønske fra Brian Mikkelsen (KF)

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Det fremgår blandt andet af høringssvaret fra Finansrådet, at et regnskab udgør en vigtig del af det kreditvurderingsgrundlag, som bankerne nødvendigvis skal have for at kunne foretage ordentlige kreditvurderinger og efterleve Finanstilsynets regler, at regnskaber aflagt i henhold til mikrovirksomhedsregimet umiddelbart ikke er anvendelige til kreditvurderingsformål, og at en virksomheds skifte fra regnskabsklasse C til klasse B vil indebære en væsentlig forringelse af kreditvurderingsgrundlaget. Læren af finanskrisen var, at pengeinstitutterne nødvendigvis skal foretage ordentlige kreditvurderinger, hvilket Finanstilsynet ad flere omgange har indskærpet overfor pengeinstitutterne. På denne baggrund bedes ministeren svare på hvordan ministeren forholder sig til pengeinstitutternes bekymringer, om ministeren finder det hensigtsmæssigt, at pengeinstitutterne skal konkurrere om, hvem der kan foretage kreditvurderingen på det mest spinkle grundlag frem for på renter og gebyrer, samt svare på hvordan Finanstilsynet ser på det foreslåede mikrovirksomhedsregime og den markante forhøjelse af grænserne for regnskabsklasse B.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 35 29 10 01
CVR-nr 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Det er banken, der afgør, hvilke vilkår en virksomhed skal have, når banken yder et lån, og hvilke oplysninger banken har brug for i den forbindelse. De forenklinger, som fremgår af lovforslaget, er alene valgmuligheder, og det er derfor op til virksomhederne at vurdere, om de i årsrapporterne ønsker at give oplysninger ud over de lovkrævede, fx af hensyn til bankens kreditvurdering.

Det er også vigtigt at være opmærksom på, at selvom årsrapporten er en vigtig kilde til information for banken i forbindelse med kreditvurdering af en virksomhed, så kan den ikke stå alene. Det skyldes blandt andet, at årsrapporten primært beskriver virksomhedens økonomi bagudrettet. En kreditvurdering vil typisk blive suppleret med tidligere erfaringer med virksomhedens ledelse og ejere, gennemgang af forretningsplan, budgetter m.v. Dette gælder særligt i forhold til nystiftede selskaber, hvor der i sagens natur ikke foreligger et regnskab, og hvor der kan gå op til 2 år, før det første regnskab foreligger. Jeg kan oplyse, at der årligt stiftes ca. 20.000 nye selskaber.

Det er min opfattelse, at forslaget ikke påvirker det grundlag, som bankerne skal foretage deres kreditvurdering af virksomhederne på. Bankerne kan

fortsat foretage en forsvarlig kreditvurdering, og de kan kræve de oplysninger af virksomhederne, som er nødvendige i den forbindelse. Andre EU-lande har valgt at gennemføre mere omfattende lempelser, og bankerne i disse lande har antageligt samme behov for at kunne foretage en kreditvurdering som de danske.

For så vidt angår opdelingen i regnskabskrav mellem virksomheder i regnskabsklasse B og C har dette været en del af årsregnskabsloven i mange år. Grænserne er traditionelt ændret flere gange på baggrund af ændringer i EU-reguleringen. Justeringen med dette lovforslag vil betyde væsentlige lempelser af de administrative byrder for mange virksomheder.

Jeg henviser i øvrigt til mine besvarelser af spørgsmål 14, 18 og 21 ad L 117.